

PROP DE VOSALTRES

L'Assemblea diocesana

Estimats diocesans:

Dissabte que ve, dia 31, al matí, se celebrarà l'Assemblea diocesana a la Casa de l'Església. Es convoca cada any a la fi d'aquest mes amb l'objectiu de collir els fruits (iniciatives, activitats...) del curs pastoral diocesà que acaba. És cert que hi ha hagut altres convocatòries al llarg de l'any, com la Festa de l'Enviament, la Jornada del Jubileu a la Seu Vella, la Missa Crismal i moltes altres, però aquesta Assemblea final té un significat especial: combina reunió i estudi, oració i festa, i és una trobada general per compartir idees, dificultats i esperances entre tots els assistents que hi venen des dels diferents punts de la geografia de la diòcesi i des de tots els sectors pastorals amb vitalitat i presència entre nosaltres.

L'Assemblea és un esdeveniment molt estimat pels qui tenen alguna vinculació amb les diferents responsabilitats diocesanes. Porta molts anys de desenvolupament amb bons resultats pastorals, seguint sempre les orientacions pontificies que es proposen en cada període i amb les seves aplicacions concretes a la nostra realitat diocesana i parroquial. En aquest sentit, els últims anys s'ha centrat en el Sínode que va convocar el papa Francesc l'any 2021, col·laborant-hi amb les aportacions que se'ns demanaven i treballant per grups els documents que ens arribaven des de la Secretaria Sinodal. També hem respost amb presència la proposta del Jubileu. No hi ha cap mena de dubte que la sintonia entre els diversos nivells afavoreix la unitat de criteris per aplicar els plans pas-

torals. Així mateix, es va recollir a la nostra diòcesi, de manera profitosa, la sèrie d'indicacions del Concili Provincial Tarraconense en què va participar un bon nombre de representants lleidatans. Evito recordar la síntesi de l'any passat perquè es va concretar en un document de treball que va ser objecte d'estudi en les diferents comunitats.

Com cada any s'ha proposat un lema distintiu per a aquesta Assemblea que serveix de fil conductor a les iniciatives i objectius que desitgem aconseguir. El d'enguany és «CAMÍ SINODAL, CAMÍ D'ESPERANÇA», que pretén unir el que viu l'Església universal amb la nostra realitat diocesana. Quant al mètode, es busca que sigui molt participatiu: lectura individual, reunions en petits grups amb persones

de procedències diferents, diàleg general i conclusions que serveixin per elaborar el projecte pastoral per al pròxim curs. Tot això amb la ponència inicial sobre les conclusions de l'últim Sínode i amb una altra que donarà a conèixer el treball fet l'any passat pels sectors de la diòcesi. Aquesta última vol ser una mena de revisió, d'acord amb les grans preocupacions i reptes que l'Església viu i es planteja.

Per a la primera intervenció comptarem amb la presència d'Eva Fernández, de la diòcesi de Santiago de Compostela, que ha viscut l'experiència del Sínode i és la presidenta de l'important moviment laical apostòlic de l'Acció Catòlica General, present en totes les diòcesis i que treballa a les comunitats parroquials. Per a la segona, donarem la veu a la directora del Secretariat de Confraries, Montserrat Sánchez, que tractarà de resumir el treball fet a la diòcesi. En totes

dues ponències es buscarà la coincidència en els temes plantejats en l'Assemblea anterior i les preocupacions sinodals: l'espiritualitat en els moments i llocs de la reflexió i la pregària, l'evangelització com a responsabilitat de tots els batejats, la corresponsabilitat en totes les tasques pastorals, la renovació parroquial i la formació permanent de cadascú com un servei a la societat.

Aquesta nota serveix com a invitació a participar en aquesta Assemblea. Necessitem la veu de tothom.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Robert Francis Prevost, el papa Lleó XIV

El fins ara cardenal nord-americà Robert Francis Prevost és el nou papa Lleó XIV. El col·legi cardenalici ha elegit com a 267è pontífex aquest religiós nascut a Chicago el 1955, fill de mare amb arrels espanyoles.

Amb una intensa tasca com a missioner al Perú, Prevost es considera un continuador del pontificat del papa Francesc. En la seva

primera al·locució va tenir paraules per al seu antecessor i va parlar reiteradament de la Pau, com un dels conceptes que han de centrar la seva feina a partir d'ara. També va parlar de sinodalitat, i la pròpia elecció del nom, Lleó, remet a l'anterior pontífex que va dur aquest nom, Lleó XIII, introductor de la Doctrina Social a l'Església. El nou Papa pertany a l'orde dels agustins.

CERCA DE VOSOTROS

La Asamblea diocesana

Queridos diocesanos:

El próximo sábado, día 31 por la mañana, se celebrará la Asamblea diocesana en la Casa de la Iglesia. Se convoca cada año a finales de este mes como recogiendo los frutos (iniciativas, actividades...) del curso pastoral diocesano que acaba. Es cierto que ha habido otras convocatorias a lo largo del año como la Fiesta del Envío, la Jornada del Jubileo en la Seu Vella, la Misa Crismal y otras muchas, pero esta Asamblea final tiene un especial significado: combina reunión y estudio, oración y fiesta, encuentro general compartiendo ideas, dificultades y esperanzas entre todos los asistentes que acuden desde los distintos puntos de la geografía de la diócesis y desde todos los sectores pastorales con vitalidad y presencia entre nosotros.

La Asamblea es un acontecimiento muy querido por quienes tienen alguna vinculación con las distintas responsabilidades diocesanas; lleva muchos años de desarrollo con buenos resultados pastorales siguiendo las orientaciones pontificias que en cada período se proponen y con aplicaciones concretas para nuestra realidad diocesana y parroquial. En ese sentido, los últimos años se han centrado en el Sínodo que convocó el papa Francisco el año 2021 colaborando con las aportaciones que se nos pedían y trabajando por grupos los documentos que nos llegaban desde la Secretaría Sinodal. También respondiendo con presteza a la propuesta del Jubileo. No cabe la menor duda de que la sintonía entre los diversos niveles favorece la unidad de criterios para aplicar los planes pastorales. Asimismo se recogió con provecho en nuestra diócesis la serie de indicaciones del Concilio Provincial Tarraconense en el que participó un buen número de representantes leridanos. Evito recordar la síntesis del pasado año porque se consignó en un documento de trabajo que fue objeto de estudio por las distintas comunidades.

Como cada año se ha propuesto un lema distintivo para esta Asamblea que sirve de hilo conductor para las iniciativas y objetivos que deseamos alcanzar. «CAMINO SINODAL, CAMINO DE ESPERANZA» es el lema para este año que pretende unir lo que vive la Iglesia universal con nuestra realidad diocesana. En cuanto al método se busca que sea muy participativo: lectura individual, reuniones en grupos pequeños con personas de distinta procedencia, diálogo general y conclusiones que sirvan para elaborar el proyecto pastoral para el próximo curso. Todo ello con la ponencia inicial sobre las conclusiones del último Sínodo y con otra que dará conocer el trabajo realizado por los sectores de la diócesis el pasado año. Esto último es una especie de revisión en consonancia con las grandes preocupaciones y retos que la Iglesia vive y se plantea.

Para el primer punto contaremos con la presencia de alguien que ha vivido la experiencia del Sínodo; es responsable de un importante movimiento laical, la Acción Católica General, que está presente en todas las diócesis y realiza sus trabajos en las comunidades parroquiales. Eva Fernández es la Presidenta de este movimiento apostólico y proviene de la diócesis de Santiago de Compostela. Para el segundo punto daremos la voz a la directora del Secretariado de Cofradías, Montserrat Sánchez, que tratará de resumir el trabajo hecho en la diócesis. En ambos puntos se buscará la coincidencia en los temas planteados en la Asamblea anterior y las preocupaciones sinodales: la espiritualidad con los momentos y lugares de la reflexión y la plegaria, la evangelización como responsabilidad de todos los bautizados, la corresponsabilidad en todas las tareas pastorales, la renovación parroquial y la formación permanente de cada uno como un servicio a la sociedad.

Esta nota sirve como invitación a participar en esta Asamblea. Necesitamos la voz de todos.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

La Xarxa d'Entitats Cristianes es reivindica

La Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social del Bisbat de Lleida vol donar a conèixer la tasca d'acompanyament que fa a persones vulnerables des d'un punt de vista cristià, i que es fa des de les catorze entitats que en formen part.

L'últim any, l'assistència en les diferents àrees que cobreixen aquestes entitats ha arribat a més de 27.000 persones, segons ha explicat el delegat de Pastoral Caritativa i Social, Joan Carles Nicuesa, en una roda de premsa al Bisbat amb el bisbe de Lleida, Salvador Giménez, i representants de les diferents entitats: Arrels-Sant Ignasi, Càritas, Esclat-Pare Palau, Jericó, Codiari, Justícia i Pau, Llars del Seminari, Maristes, Fundació Verge Blanca, Obra Mercedària, Sant Joan de Déu Terres de Lleida, AIC Sant Vicenç de Paül, Salesians Lleida i Mans Unides.

El delegat va explicar que l'any passat la Xarxa va atendre 27.652 persones, un 5% més que l'any

anterior. «Si l'Administració fes la tasca social que li toca, nosaltres no hauríem de fer-ne tanta», va afegir.

Pregària per la unitat dels cristians

L'església de Sant Pau de la Mariola va acollir, el passat 4 de maig, una pregària per a la unitat dels cristians amb el lema: «Pregària per als que volem a Crist. Lloem al Ressuscitat!». L'esdeveniment va comptar amb representants de diferents comunitats cristianes a Lleida.

L'acte va començar amb la presentació i amb l'oració de Mn. Jaume Clusa, i amb l'encesa d'espelmes per part de les diferents confessions des del ciri pasqual, mostrant així la fe en el mateix Esperit del Ressuscitat.

Els cors van interpretar cançons de Pasqua de les diferents espi-

ritualitats, des d'Ucraïna, del ritu grecocatólic, passant per l'espiritualitat copta; la comunitat roma-

nesa ortodoxa, amb cants bizantins, i la comunitat romana catòlica.

Premi a la solidaritat dels pessebristes lleidatans

L'Asociación de Belenistas de Valencia va lliurar aquest 26 d'abril el trofeu «Sois la Luz» a l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes en un acte celebrat al paranímf de la Universitat de Sant Carles Borromeu de València. El guardó, un fanalet que llueix en el seu interior un pessebre fet a mà

per artesans pessebristes valencians i un diploma acreditatiu, preten reconèixer la solidaritat envers els damnificats per la Dana, protagonitzada per l'entitat lleidatana, que va fer un pessebre solidari per Nadal per recollir fons per ajudar els seus homònims afectats pels aiguats.

Nomenament

Monsenyor Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha signat el següent nomenament:

Francisco de Asís López Portolés, nomenat secretari general de Càritas Diocesana de Lleida, amb data 25.04.25.

Missa de la Pastoral Obrera per celebrar l'1 de maig

La Pastoral Obrera de Lleida va organitzar una Eucaristia per celebrar el Primer de Maig, Dia del Treball. En aquesta ocasió va tenir lloc a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret, de Balàfia, presidida pel bisbe Salvador. El manifest de la Pastoral Obrera de Catalunya d'enguany porta per títol «L'economia submergida no contribueix al bé comú» i reflexiona sobre les situacions de precarietat que provoca el treball irregular i els perjudicis socials que causa el fet que aquestes

feines no contribueixin a les cotitzacions ni als impostos.

En la seva homília, el bisbe Salvador va dedicar un record al papa Francesc i al seu servei en tots els àmbits de l'Església, i va recordar que el Primer de Maig està dedicat a reflexionar sobre totes les mancances del món del treball i va fer referència a la Doctrina Social de l'Església i al paper de sant Josep que, a banda de ser un treballador, va tenir cura de Jesús durant la seva infantesa.

Després de la missa, les persones que ho van voler van participar en la manifestació convocada pels sindicats, que va sortir de la plaça del Treball i va acabar a la plaça de la Paeria.

Pasqua del Malalt sota el signe de l'esperança

La Pastoral de la Salut va celebrar, el passat 7 de maig, el dia de la Pasqua del Malalt en un acte a la Casa de l'Església. La jornada va començar amb la celebració d'una Eucaristia a la capella de l'Acadèmia Mariana per, posteriorment, obrir pas una xerrada per part de Mn. Joan Manuel Bajo, president de la Pastoral de la Salut de Catalunya, que va titular amb el lema del jubileu d'aquest any: «L'esperança no defrauda».

Amb aquest lema com a fil conductor, la trobada va voler posar l'accent en la força que neix de la fe compartida i en el valor de l'acompanyament a les persones que pateixen. La Pasqua del Malalt és una celebració que l'Església dedica especialment a les persones malaltes, grans o amb patiments físics o espirituals.

Té com a objectiu fer present la proximitat de Crist resuscitat i de tota la comunitat cristiana a aquells que viuen moments de fragilitat, de soledat o de dolor.

Recés per a joves per la ruta del Cister

Un grup de nois i noies convocats per la Delegació de Joves del Bisbat va participar, entre els dies 2 i 4 de maig, en un recés-ruta pels monestirs del Cister dirigit a joves de 16 a 29 anys. La metodologia de l'experiència va consistir en donar pistes de pregària, fer un temps de silenci durant la ruta, compartir com a grup de joves cristians i celebrar l'Eucaristia. La primera part d'aquest recés ja es va fer el mes de novembre de 2024 sota el tema de la felicitat humana i el missatge de les Benaurances, mentre que en aquesta ocasió el recés s'ha centrat en la vocació cristiana de seguir Jesús.

D'altra banda, els delegats de classe dels diferents cursos del Col·legi Episcopal es van reunir el 28 d'abril amb el bisbe Salvador, amb qui van compartir algunes de les seves inquietuds.

REFLEXIONS

Paraules de comiat

La vesprada del Dijous Sant, els apòstols estaven profundament commoguts. Havien estat moltes les emocions viscudes en poques hores. Sant Joan, l'apòstol jove, ja en la seva ancianitat, escriu l'evangeli i recorda llargament aquest Sant Sopar i com el visqueren els deixebles.

La primera sorpresa fou, ja en els inicis, quan Jesús «es tragué el mantell, se cenyí una tovallola i després de tirar aigua en un gibrell començà a rentar els peus dels deixebles». Comentari de Joan: no entengueren què feia Jesús.

Posteriorment, Joan es guardà interiorment la indignació que li provocà la confidència del Mestre sobre qui era el traïdor. Tots estaven consternats.

Tot sopant, comentaven entre ells els ensenyaments que els feia el Mestre: desconeixien qui era aquell Esperit que Jesús prometia enviar-los; en canvi, entengueren millor la paràbola del cep i dels sarments...

Però el moment culminant fou el silenci profund que es provocà quan Jesús els donà el pa i passà la copa. «Preneu, mengeu-ne tots. Preneu, beveu... això és el meu cos, aquesta és la meua sang...». Se'ls passaven de l'un a l'altre amb molt de respecte i devoció.

Fins Jesús mateix estava interiorment commogut i els fa recomanacions confidencials: «Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres, tal com jo us he estimat.»

El silenci, a la sala era absolut. Jesús sap que és l'hora del comiat i vol tranquil·litzar-los: «Us deixo la pau, us dono la meua pau»... «nos us acovardiu»... Me'n vaig, però tornaré... Si m'estimeu, us alegrareu de saber que me'n vaig al Pare...»

Aquests records, Joan ens els ha transmès en el seu evangeli i nosaltres els llegim aquests diumenges que revivim la joia de la resurrecció perquè sabem que Ell segueix estant entre nosaltres.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 16,11-15 / Sl 149 / Jo 15,26-16,4a]. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prevere, fundador de la Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.; santa Marianna de Jesús Paredes i Flores, vg.

27. □ Dimarts [Fets 16,22-34 / Sl 137 / Jo 16,5-11]. Sant Feliu de Llobregat: Dedicació de la Catedral. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe,

abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund.

28. □ Dimecres [Fets 17,15.22-18,1 / Sl 148 / Jo 16,12-15]. Lleida: Dedicació de la Catedral. Sant Feliu de Llobregat: Sant Felip Neri, prev.; sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., d'Equador. Urgell: Sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell.

29. □ Dijous [Fets 18,1-8 / Sl 97 / Jo 16,16-20]. Tortosa: ■ Sant Pere Màrtir

Sans i Jordà, bisbe de Foquien i mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic; beat Feliu de Nicòsia, rel. caputxí; beat Ramon Escrivà i companys mrs.; sant Pau VI, papa.

30. □ Divendres [Fets 18,9-18 / Sl 46 / Jo 16,20-23a]. Sant Feliu de Llobregat: Beat Pere Tarrés (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev. de la diòcesi de Barcelona. Sant Ferran (1198-1252), rei castellanoleonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el

Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sabaste, bisbes, i Macrina).

31. □ Dissabte [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16a) / Sl: Is 12,2-6 / Lc 1,39-56]. La Visitació de la Benaurada Verge Maria; santa Peronella (Petronilla), vg.; sant Pasqual, diaca.

1. □ Diumenge vinent, Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Fets 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23; o bé (optativa any C): He 9,24-28;10,19-23 / Lc 24,46-53]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà.

Diumenge VI de Pasqua (C)

COMENTARI

«L'Esperit Sant us farà recordar tot el que ho us he dit»

L'evangeli d'avui ja ens prepara per a viure l'Ascensió i la Pentecosta: *Me'n vaig però tornaré*. En aquest moment el sentiment és el de tristor; per això Jesús afirma: *Us deixo la pau, us dono la meua pau. No una pau com la que dona el món. Que s'asserenin els vostres cors, no us acovardiu!* Els deixebles s'han de sentir feliços perquè Jesús ja ha complert la seva missió i ara se'n va al Pare per a preparar el lloc pels seus deixebles. La seva mort no serà un fracàs sinó el camí vers el Pare. Per això: *Us ho dic per endavant perquè creureu quan ho veureu*. Moltes coses no les entenem, com tampoc no les van entendre els deixebles però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre. Amb l'Esperit Sant entendran tota l'obra de Jesús, tot el seu camí vers el Pare que passa per la creu i la mort però que arriba al seu cim en l'Ascensió i en l'enviament de l'Esperit Sant. Per això no han de tenir por de res. *Perquè qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrà a viure amb ell*. Jesús no deixa orfes els deixebles; se'n va però tornarà amb l'Esperit i el Pare a viure en els seus seguidors, a fer-los participar de la seva vida. Però de vegades el camí no és fàcil. Sovint hi ha dificultats i problemes. Ho veiem a la primera lectura que denuncia que *alguns us havien pertorbat amb les seves opinions i havien inquietat els vostres esperits*. Però l'Església s'ha de deixar dur per l'Esperit: *L'Esperit Sant i nosaltres hem cregut que no us havíem d'imposar cap altra càrrega que aquestes indispensables...* Els cristians escoltant conjuntament, sinodalment l'Esperit Sant sabrem què hem de fer, quines càrregues hem d'assumir. I això de vegades suposa una desavinença i una discussió molt seriosa, però al final, escoltant l'Esperit s'arriba a un acord. No som orfes, Jesús és present a través del seu Esperit. Això ens omple de pau, d'alegria i d'esperança. Però cal escoltar el seu Esperit. I no deixar-nos guiar pel nostre propi pensament.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 15,1-2.22-29)

En aquells dies, uns que havien baixat de Judea ensenyaven als germans d'Antioquia que si no es feien circumcidar d'acord amb la Llei de Moisès no podien salvar-se. Això portà una desavinença i una discussió tan seriosa de Pau i Bernabé amb ells que decidiren que Pau i Bernabé, amb alguns més, pugessin a Jerusalem per tractar d'aquesta qüestió amb els apòstols i els preveres. Llavors els apòstols i els preveres, amb tota la comunitat reunida, decidiren d'elegir uns delegats i enviar-los a Antioquia junt amb Pau i Bernabé. Els elegits foren Judes, conegut també amb el nom de Bar-Sabàs, i Siles, homes que es distingien com a dirigents en la comunitat dels germans. Els donaren aquesta carta: «Els apòstols i els preveres saluden com a germans els germans no jueus d'Antioquia, de Síria i de Cilícia. Hem sabut que alguns havien vingut d'entre nosaltres sense la nostra autorització, us havien pertorbat amb les seves opinions i havien inquietat els vostres esperits. Per això hem decidit unànimement d'escollir uns representants nostres per enviar-vos-els junt amb els nostres estimats Bernabé i Pau, que han entregat les seves vides per la causa del nostre Senyor, Jesucrist. Els qui us enviem són Judes i Siles. Ells us exposaran de paraula això mateix que us diem per escrit, i és que l'Esperit Sant i nosaltres hem cregut que no us havíem d'imposar cap altra càrrega que aquestes indispensables: que us abstingueu de menjar carn sacrificada als ídols, de menjar sang i animals ofegats i de contraure un matrimoni entre pròxims parents. Fareu bé de guardar-vos de tot això. Adéu-siau.»

► Salm responsorial (66)

R. *Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.*

► Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,10-14.22-23)

L'àngel em transportà en l'esperit dalt una muntanya gran i alta, i m'ensenyà la ciutat santa de Jerusalem, que baixava del cel, de la presència de Déu, i la glòria de Déu l'envoltava. Resplendia com les pedres més precioses, com un jaspi de transparència cristal·lina. Tenia una muralla gran i alta, amb dotze portes. A les portes hi havia dotze àngels i dotze noms gravats, que són els de les dotze tribus d'Israel. Tres de les portes miraven a llevant, tres al nord, tres al sud i tres a ponent. La muralla reposava sobre un fonament de dotze pedres que duia els noms dels dotze apòstols de l'Anyell. No hi vaig veure el santuari del temple, perquè el Senyor, Déu de l'univers, amb l'Anyell, és el santuari. La ciutat no necessita que la il·luminin el sol o la lluna, perquè la glòria de Déu l'omple de claror i l'Anyell li fa llum.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 14,23-29)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrà a viure amb ell. Els qui no m'estimen no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre. Us deixo la pau, us dono la meua pau. No una pau com la que dona el món. Que s'asserenin els vostres cors, no us acovardiu! Heu sentit que us deia: Me'n vaig, però tornaré. Si m'estimeu, us alegrareu de saber que me'n vaig al Pare, perquè el Pare és més gran que jo. Us ho dic per endavant perquè cregueu quan ho veureu.»

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hech 15,1-2.22-29)

En aquellos días, unos que bajaron de Judea se pusieron a enseñar a los hermanos que, si no se circuncidaban conforme al uso de Moisés, no podían salvarse. Esto provocó un altercado y una violenta discusión con Pablo y Bernabé; y se decidió que Pablo, Bernabé y algunos más de entre ellos subieran a Jerusalén a consultar a los apóstoles y presbíteros sobre esta controversia.

Entonces los apóstoles y los presbíteros con toda la Iglesia acordaron elegir a algunos de ellos para mandarlos a Antioquía con Pablo y Bernabé. Eligió a Judas llamado Barsabás y a Silas, miembros eminentes entre los hermanos, y enviaron por medio de ellos esta carta: «Los apóstoles y los presbíteros hermanos saludan a los hermanos de Antioquía, Siria y Cilicia provenientes de la gentilidad. Habiéndonos enterado de que algunos de aquí, sin encargo nuestro, os han alborotado con sus palabras, desconcertando vuestros ánimos, hemos decidido, por unanimidad, elegir a algunos y enviároslos con nuestros queridos Bernabé y Pablo, hombres que han entregado su vida al nombre de nuestro Señor Jesucristo. Os mandamos, pues, a Silas y a Judas, que os referirán de palabra lo que sigue: Hemos decidido, el Espíritu Santo y nosotros, no imponeros más cargas que las indispensables: que os abstengáis de carne sacrificada a los ídolos, de sangre, de animales estrangulados y de uniones ilegítimas. Haréis bien en apartaros de todo esto. Saludos».

► Salmo responsorial (66)

R. *Oh, Dios, que te alaben los pueblos, que todos los pueblos te alaben.*

► Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,10-14.22-23)

El ángel me llevó en espíritu a un monte grande y elevado, y me mostró la ciudad santa de Jerusalén que descendía del cielo, de parte de Dios, y tenía la gloria de Dios; su resplandor era semejante a una piedra muy preciosa, como piedra de jaspe cristalino. Tenía una muralla grande y elevada, tenía doce puertas y sobre las puertas doce ángeles y nombres grabados que son las doce tribus de Israel. Al oriente tres puertas, al norte tres puertas, al sur tres puertas, al poniente tres puertas, y la muralla de la ciudad tenía doce cimientos y sobre ellos los nombres de los doce apóstoles del Cordero. Y en ella no vi santuario, pues el Señor, Dios todopoderoso, es su santuario, y también el Cordero. Y la ciudad no necesita del sol ni de la luna que la alumbre, pues la gloria del Señor la ilumina, y su lámpara es el Cordero.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,23-29)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «El que me ama guardará mi palabra, y mi Padre lo amará, y vendremos a él y haremos morada en él. El que no me ama no guarda mis palabras. Y la palabra que estáis oyendo no es mía, sino del Padre que me envió. Os he hablado de esto ahora que estoy a vuestro lado, pero el Paráclito, el Espíritu Santo, que enviará el Padre en mi nombre, será quien os lo enseñe todo y os vaya recordando todo lo que os he dicho. La paz os dejo, mi paz os doy; no os la doy yo como la da el mundo. Que no se turbe vuestro corazón ni se acobarde. Me habéis oído decir: «Me voy y vuelvo a vuestro lado». Si amarais, os alegraríais de que vaya al Padre, porque el Padre es mayor que yo. Os lo he dicho ahora, antes de que suceda, para que cuando suceda creáis».